

Ljubav prema Bogu...

Slušajući malo pažljivije čitanja Svetoga pisma, ne samo Djela apostolska već i odlomak iz Ivanova evanđelja, ne susrećemo se samo s poteškoćama koje su se pojavljivale u prvim Crkvama. Jednostavnost života u vjeri daje se svakom čovjeku koji povjeruje u Krista i Njegovo spasenjsko djelo. Danas će mnogi govoriti kako je za život u vjeri važno ići redovito nedjeljom na svetu misu, ispovijedati se i pričešćivati, poštivati Božje zapovijedi i to potvrđivati svojim djelima. Naravno da je to točno. Sve to treba činiti i usavršavati se u tome. Međutim da li je svaki čovjek sposoban od samog početka prihvaćanja Boga živjeti savršenim životom?

Uočljivo je, barem u našoj generaciji, da to ne ide baš tako jednostavno. Zašto? Zato jer imamo obitelji koje ne čine puno od toga ali govore da su vjerničke, roditelji žele da im djeca primaju sakramente, ali oni ih u tome ne žele slijediti ni poticati svojim primjerom, odrasli u svakodnevnom životu čine puno pogrešaka i protiv čovjeka i protiv društva...

U čemu je onda problem? Možda u ljubavi prema Bogu i čovjeku? Možda u krivom poimanju rasta u vjeri gdje se pobožnost i vjera doživljavaju kao nešto nedostižno: „savršena svetost“ i odricanje od svijeta? Svatko će na to pitanje odgovoriti sam za sebe. No, Isus nam je dao jednostavan i moguć put: *„Branitelj – Duh Sveti, koga će Bog poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh. Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje.“* (Iv 14, 24)

vlč. Božidar J. Tenšek, župnik
05.05.2013.